

Publicerad 2014-06-15 19:52 av AgnesP

Salt fisk och kaffe

Kan man vara mindre, än mitt i en fyrkant omgiven av obegripligt?

Tänker hon medans tavlan fylls av formler i samma takt som hon äter salta fiskar och ritar stjärnor. Vid sidan av henne snarkar Martha, vilket som alltid får läraren att svettas nervöst, driven att det höga ljudet av uttråkad. Men ingenstans hade stått att man behövde kunna tyda himlen med matematik. Och de vill båda se Mars nedifrån. Så den ena äter fisk och den andra sover högljudt.

På vägen till tunnelbanan stannar de till och vänder sina ansikten uppåt. Inom sig tänker hon att om hon nu fick ett nästa liv, önskar hon att det var som astronaut. För kanske ville det vara annorlunda att leva när man sett jorden från ovan. Kanske vill det hjälpa på det där skavandet. Det där taggiga.

Skall vi dricka en kopp kaffe säger Martha plötsligt. Precis som om hon nästan fanns.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten